

αἰθρώπων. Σκεπάσεις αὐτὰς ἐν σκηνῇ ὑπὸ ἀντιλογίας
 γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάσῃς τὸ ἔλεος
 αὐτῶ ἐν πόλει φερομένης. Εἰγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
 μου, ἀπέρριμαι ὑπὸ προσώπῳ τῷ ὀφθαλμῶν τε. Διὰ τὸ
 εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεραιγε-
 ναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι
 αὐτοῦ. Ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι
 τοῖς φελοσῶς ποιῶσιν ὑπερφημίαν. Αἰνεῖτε, καὶ κρα-
 ταῖσθε ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω Δ Α Β Ι Δ.

Συνέσεως. λα. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκα-
 λύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐμὴ
 λογίσσεται Κύριος ἀμαρτίαν, εἰδὲ ὅτι ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ
 δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὅσα μου, ὑπὸ τὴν
 πρᾶξιν μου ὅλῳ τῷ ἡμέραν, ὅτι ἡμέρας, καὶ νυκτὸς ἐβα-
 ρυνώθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεῖρ σου. Ἐστράφη εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ
 ἐμπαγλῶναι μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ
 τὴν ἀμαρτίαν μου ἐπέκαλυψα. Εἶπα, ὁξαγορεύσω κατ'
 ἐμὴ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν
 τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσέβλεπται πρὸς σέ πᾶς ὁ-
 σιος, ἐν καιρῷ δίδετῶ. πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων
 πολλῶν, πρὸς αὐτὸν ἐκέγγισι. Σὺ με εἰ καταφυγὴ ὑπὸ
 θλίψεως τῆς φερεχέσεως με. τὸ ἀγαλλιάμα μου, λύτρω-
 σαί με ὑπὸ τῆς κυκλωσάτων με. Σωσενίω σε, καὶ συμβι-
 βῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἡ πορεύση, ὅπως ἐπαιῶ ἐπὶ σὲ τὴν
 ὀφθαλμὸς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος, καὶ ἡμίονος, οἷς
 ἐκ ἑστὶ σωσεις. Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶ
 ἄγξαις, τῷ μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλὰ αἱ μάστι-
 γες τῆ ἀμαρτωλοῦ. Τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος
 κυκλώσει. Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι,
 καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ δούλοις τῇ καρδίᾳ. Δόξα.

ΚΑ-